

זבחים ד

שווערד

1. "והקריבו הכהן כו' זו הולכת אברים לכבש"

- **ספר מקדש דוד - קדשים - סימן ה**
(ב) והנה בענין הקטרה יש לחקור מאימתי היא מתחלת אי העלאה מהרצפה על המזבח הוא ג"כ בכלל הולכה ורק הזריקה לתוך האישים היא הקטרה או העלאה ע"ג המזבח שייכת לעבודת הקטרה ולא לעבודת הולכה...
- **הגרי"ז על מסכת מנחות דף י ע/א**
שם, בגמ' אמר ליה אביי הרי הולכת אברים לכבש וכו', ונראה לעיין אם ההולכה על הכבש ג"כ נקרא הולכה, דבכל מקום אמרינן הולכת אברים לכבש ומשמע לכבש דוקא, והנה מהכבש למזבח זורקו כדם, וזה כבר מדין העלאה, אבל על הכבש גופא לכאורה זהו ג"כ הולכה, אבל ברמב"ם כתב בהל' מעה"ק (פ"ו הל"ד) ומוליכו לכבש, ואח"כ מעלין האברים למזבח וכו', וחשיב ההולכה שעל הכבש **להעלאה**, ונפק"מ לענין אם יעשה שלא ברגל דמדין הולכה הוא הולכה שלא ברגל, אבל מדין העלאה לא שייך בה שלא ברגל:
- **ספר מקדש דוד - קדשים - סימן ה**
(ב) ...ומזה יש להוכיח דהעלאה מכבש לראשו של מזבח אינה בכלל הולכה רק שייכת להקטרה שמעלהו למערכה והעלאה למערכה תחילת הקטרתה [ומדוקדק לשון הגמרא והקריבו הכהן כו' זו הולכת אברים לכבש ולא קתני זו הולכת אברים לראשו של מזבח דרק עד הכבש בכלל הולכה]:

2. "וישנו בארבע עבודות"

- **רש"י זבחים דף ד/א**
וישנו בד' עבודות - שאם שחט שלא לשמו או קיבל והלך וזרק שלא לשמו אע"פ שלא חישב אלא על השחיטה שלא לשמו פסול כדריבין להו לעיל אבל שינוי בעלים לא שייך אלא בזריקה דהא דריבין שחיטה לפסול בשינוי בעלים אינו אלא כגון ששחט על מנת לזרוק להתכפר בו אחר אבל שחט שלא לשם בעליו ולא הזכיר על מנת לזרוק אין זו מחשבה דשנוי בעלים לא שייך בקרבן אלא להתכפר בו וכפרה בזריקה היא והכי אמרי' לקמן בפרקין (דף י) שאם אמר הריני שוחט לשם פלוני כשר שחטו על מנת לזרוק לשם פלוני פסול וכן לענין קבלה והולכה לא שייך שינוי בעלים אא"כ חישב לקבל על מנת לזרוק לשם אחר:
- **תוספות | זבחים דף ב/א ד"ה כל הזבחים שנובחו כו'**
עבודה קמייתא נקט והוא הדין קבלה והולכה וזריקה כדקתני סיפא (דף יג.) ושינוי קודם שייך בהנך ארבע עבודות כגון עולה לשם שלמים אבל שינוי בעלים לא שייך אלא בזריקה כגון שוחט או מקבל או מוליד קרבן ראובן ע"מ לזרוק דמו לשם שמעון כדמוכח לקמן בפרקין (דף י).
- **רמב"ם יד החזקה | הלכות פסולי המוקדשין פרק טו:א**
כל הזבחים שנשחטו במחשבת שינוי השם בין בקרבנות יחיד בין בקרבנות צבור כשרים אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה חוץ מן החטאת והפסח שאם נעשו במחשבת שינוי השם פסולין ואחד המשנה שם הזבח בשעת שחיטה או בשעת קבלה או בשעת הולכה או בזריקה ... ואחד המשנה שם הזבח בשעת שחיטה או בשעת קבלה או בשעת הולכה או בזריקה ... וכן אם שחט עולת ראובן לשם שמעון לא עלתה לא לראובן ולא לשמעון...
- **משנה למלך הלכות פסולי המוקדשין פרק טו הלכה א**
כל הזבחים שנשחטו במחשבת שינוי השם וכו'. תמיהא לי מלתא טובא שהשוה רבינו דין שינוי קודש לשינוי בעלים ובגמ' מוכח שיש הפרש ביניהם דאילו שינוי קודש ישנו בד' עבודות כגון שוחט עולה לשם שלמים או קבל או הוליד או זרק ואילו שינוי בעלים ליתיה כי אם בזריקה כגון שוחט או מקבל או הוליד ע"מ לזרוק דמו שלא לשם בעליו אבל אם שחט או קבל או הוליד שלא לשם בעליו לא הוי שינוי בעלים משום דשינוי

בעלים לא שייך אלא בכפרה וכפרה לא הוי אלא בזריקה והכי איתא בפ"ק דזבחים (דף י') ומה במקום שאם אמר הרני שוחט לשם פלוני שהוא כשר לזרוק דמו של פלוני פסול וכן בדף ד' מה לשינוי קודש שכן פסולה בגופה וישנו בד' עבודות וכן בפ' תמיד נשחט (דף ס"א) אמרי' תאמר בשינוי בעלים דאין פסולו בגופו ואינו בד' עבודות וכן כתבו התוס' בריש פרק קמא דזבחים ד"ה כל הזבחים וצ"ע ועיין שם שנראה מדבריהם דשינוי בעלים שהיה בזריקה עלו לבעלים לשם חובה ודוק.

3. "וישנו בציבור כביחיד"

- שו"ת רע"א - קמא - סימן ט
דלכאורה נראה דנשים פטורות מתפילת מוסף כיון דנשים לא היו שוקלות אין להם חלק בקרבנות ציבור וכ"מ בת' בשמים ראש ס' פ"ט

- קהלות יעקב ס' ד [נשים בתפילת מוסף] - ATTACHED

- תזון איש זבחים ס' א אות ב
שם תוד"ה וישנן...וק"צ ששחטו לשם אשה שאינה שוקלת לא חשיב ש"ב דגם נשים מתכפרין בק"צ, שהרי שעירים מכפרים על טומאת מקדש וקדשיו כדתנן ריש שבעות ובודאי גם נשים מתכפרין.

4. תוספות זבחים דף ד:

מחשבה בעלמא - ואפי' יהא צריך דיבור כיון דליכא מעשה הוי כמחשבה בעלמא

5. תוספות זבחים דף ד:

רב אשי (אמר) מונרצה לו קאמר - תימה למה לי קרא לשינוי בעלים בזריקה הא אפי' שאר עבודות לא מיפסלי אלא בשוחט על מנת לזרוק כ"ש זורק עצמו [דבעינן] שם בעלים:

- שטמ"ק אות ז

- צאן קדשים תוד"ה מחשבה

וני"ל ליישב דבאמת הא דאמרינן דבשאר עבודות לא משני אלא בע"מ לזרוק מהאי קרא ילפינן כיון דלא מצי ש"ב בקרא בהדיא אלא בזריקה דכתיב ונרצה לו לכפר ולא על חבירו משמע דלא קפיד אלא על הזריקה ובשאר עבודות לא מצינו ש"ב...אלא ילפינן באם אינו ענין...ומסתברא דליכא לאוקמי בשאר עבודות אלא בע"מ ליזרק דמצינו בהדיא דקפיד קרא

6. תוספות זבחים דף ד/ב

אימא היכא דשחיט שלא לשמן ליפסלו - תימה הא בכל דוכתא בעינן בקדשים [ישנה] לעכב והכא לא שינה וי"ל דפריך משינוי קודש דאיכא תרי קראי ואמרי' לעיל אם אינו ענין לשינוי קודש תנהו ענין לשינוי בעלים ופריך דהשתא אימר תרוייהו בשינוי קודש ולעכב וקשה מאי משני אמר קרא מוצא שפתיך דלמא ההוא קרא אתא לשינוי בעלים דלא אשכחן ששינה בהן הכתוב ולא קשה מידי דמוצא שפתיך לא משמע שינוי בעלים.

- קהלות יעקב ס' ה- ATTACHED

- תזון איש נגעים ס' יב אות כ